

[Indenrigsministeren]

vil godt bekræfte over for fru Pernille Frahm, at jeg finder det glædeligt, at Folketinget i forholdsvist bred enighed har kunnet sætte sig nogle mål, og det, som vi diskuterer nu, er, hvordan prioriteringen skal være af det, der skal leves op til, hvoraf en del skal foregå centralt.

Hr. Erik Larsen var inde på noget med de private hospitaler. Jeg kunne ikke lade være med at spørge mig selv, hvad det egentlig var for nogle private hospitaler, han talte om. Er der nogen tilbage, der ikke er trådt i likvidation? Jeg siger det ikke for at være drilsk, men blot for, at vi også i hele debatten om privat eller offentligt sygehusvæsen får genindsat proportionssansen.

Hr. Ole Donner forsøgte endnu en gang at genoplive debatten om et fælt og – forstod jeg – uforståeligt brev, der skulle være sendt fra Indenrigsministeriet til landets kommuner; det er den tekniske udmelding, som er kommet til kommunerne i det seneste år, men jeg har meget svært ved at forstå, hvad det egentlig var, der var så besværligt at forholde sig til. I de sidste 5 år har man valgt på præcis dette tidspunkt at sende en teknisk udmelding om økonomien til kommunerne, nøjagtig ligesom denne regering har valgt at gøre det, og for at der ikke skulle være nogen misforståelser, blev det meget præcist understreget i udmeldingen til kommunerne, at regeringen da selvfølgelig stod ved det, der var aftalt for 1994, nemlig at der skulle være den balance, som vi i øvrigt har lagt op til. Jeg skal ikke trætte Folketinget med endnu en gang at citere den; jeg gjorde det i mit første indlæg.

Da der så opstod debat om det, tænkte man jo sådan lidt snusfornuftigt, at man så skulle skrive til dem en gang til, og det var præcis, hvad jeg gjorde. Så var der nogle, der blev meget mere fornøjet over det brev, men jeg har haft lidt vanskeligt ved at forstå de borgmestre, der har reageret på den måde, eftersom indholdet af brev nr. 1 og af brev nr. 2 var præcis det samme, men det skal såmænd ikke komme an på det; det væsentligste er, at man altså nu er lidt mere fornøjet, end man oprindeligt var, så ingen knubbede ord om det.

Det, regeringen har valgt at gøre, er som sagt præcis, hvad den tidligere regering gjorde. Det er foregået på præcis samme tidspunkt 5 år i træk, og det er ment som en slags teknisk før-

stehjælp på det tidspunkt, hvor man så småt skal begynde at lægge strategien i budgetlægningen i de enkelte kommuner, og alle ved jo, at der derefter kommer et forhandlingsforløb. Det er det forhandlingsforløb, vi nu så småt er ved at lægge konkret op til, og når jeg siger så småt, er det, fordi vi end ikke er nået dertil, at vi ved, hvad kommunerne har tænkt sig at lægge i vægtskålen under forhandlingerne, og derfor har regeringen naturligvis heller ikke ønsket at lægge meget specificerede ønsker i vægtskålen; men alt det skal nok komme til at foregå i god ro og orden, sådan som det plejer.

Hr. Arne Melchior brugte et billede, som jeg for så vidt helt kan tilslutte mig. Han sammenlignede de forhandlinger, der foregår, når stat, kommuner og amtskommuner skal have fastlagt økonomien for det kommende år, med det, der foregår i en stor virksomhed, og hr. Arne Melchior talte om virksomheden som helhed. Det handler præcis om, at vi gerne vil have, at kommuner og amter også lever op til den overordnede økonomiske strategi, som regeringen har lagt for det samlede samfund, men der kan selvfølgelig være forskelle fra den ene kommune til den anden, og det var derfor, at jeg i mit første oplæg kaldte det for en blød styring, sådan at den mangfoldighed, der er, naturligvis også kan komme til at afspejle sig i den måde, den enkelte kommune vælger at budgetlægge på, men samlet set skal der være balance i det, og jeg kan helt bekræfte det, der er blevet sagt af alle regeringspartierne ordførere, nemlig at vi ønsker en aftale, der er nøjagtig lige så tilfredsstillende for begge parter som sidste år.

Jeg husker debatten fra sidste år sådan, at der også var stor bekymring for, hvorvidt man nu kunne lade tingene gå op i en højere enhed. Efter at vi så fandt et forhandlingsresultat, har det bestemt ikke været min opfattelse, at der har været utilfredshed hverken fra statslig eller fra kommunal side.

Jeg vil godt afslutte debatten med at sige, at det vel egentlig var meget fornuftigt, at vi tog en lille runde, inden man for alvor skal til at fastlægge sine positioner. Der er givet nogle meldinger fra de enkelte partier, og de vil naturligvis ligge i baghovedet, når vi nu skal til forhandlingsbordet.

I øvrigt minder debatten, som flere også har været inde på, ganske meget om den, vi havde for 1 år siden. For mit eget vedkommende er